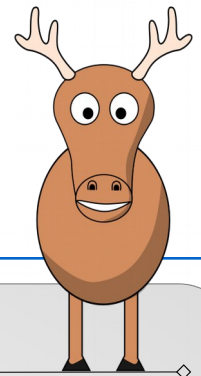

ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ & ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

Η Ταυτότητα μας

Το “**Δημοψήφισμα**” είναι το μηνιαίο μέσο επικοινωνίας της ομάδας πολιτών **ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ & ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ** με υψηλούς στόχους:

Αφενός σκοπεύει στην ενημέρωση σχετικά με εκδηλώσεις [ομιλίες, συγκεντρώσεις, εργαστήρια, βιβλιοπαρουσιάσεις κ.ά.] που έχουν ως στόχο την υποστήριξη του θεσμού των Δημοψηφισμάτων.

Αφετέρου, φιλοδοξεί να δώσει ελεύθερο βήμα σε ειδήσεις, απόψεις, γνώμες και ερευνητικά αποτελέσματα υπέρ ή κατά του Δημοψηφίσματος με στοιχεία και τεκμηριωμένη επιχειρηματολογία.

Το “**Δημοψήφισμα**” είναι ανοιχτό στην επικοινωνία και επιδιώκει τη συνεργασία με όλους. Αν διαβάσετε ένα κείμενο ή μία είδηση που πιστεύετε ότι αξίζει να την μοιραστείτε με άλλους, αν θέλετε να επιχειρηματολογήσετε υπέρ ή εναντίον του Δημοψηφίσματος, αν θέλετε να προσκαλέσετε κι άλλους σε μία εκδήλωση που συνδιοργανώνετε ή απλώς θα την παρακολουθήσετε, μπορείτε να το στείλετε στο email: **referendum@mail.com**. Αν πάλι θέλετε να βοηθήσετε με άλλους τρόπους, με κείμενα, φωτογραφικό υλικό, βίντεο, σχέδιο & σκίτσο, κριτική, ιδέες & προτάσεις ή απλώς να απολαύσετε την προετοιμασία και το σχεδιασμό του, στείλτε το email σας αμέσως! Παράκληση για **ανωνυμία** θα γίνει σεβαστή.

Δεν υπάρχει κανένας περιορισμός εκτός από τη συνάφεια με τη θεματολογία και, φυσικά, την απουσία υβριστικών ή συκοφαντικών αναφορών. Οι θέσεις του κάθε άρθρου εκφράζουν τον αρθρογράφο και δεν δεσμεύουν την υπόλοιπη ομάδα που συμμετέχει στο newsletter.

Αναγνωρίζουμε ότι το ευρύτερο οικονομικοπολιτικό πλαίσιο είναι ιδιαίτερος πειστικό, ωστόσο θα είμαστε ξεκάθαροι ως προς το πλαίσιο επικοινωνίας: οποιαδήποτε συνεργασία θα γίνεται δεκτή μόνο εφόσον **συνδέεται άμεσα** με το θεσμό των Δημοψηφισμάτων ή με ζητήματα που απαιτούν Δημοψηφισματική επίλυση, όπως για παράδειγμα η ιδιωτικοποίηση του Νερού ή η Συνταγματική Αναθεώρηση.

Τα newsletter των προηγούμενων μηνών μπορούν να βρεθούν στο ιστολόγιο της

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ & ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ: <https://greekdimos.wordpress.com/η-προταση>

ή στο διαδικτυακό “σπίτι” του “Δ”, **εδώ**

Διαβάστε το “Δ” στο

<http://issuu.com/referendumdemocracy>

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ & ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

Περιεχόμενα

- Σελ.2: Η Ταυτότητα μας
- Σελ.3: Περιεχόμενα
- Σελ.4: Το Μήνυμα του Ιανουαρίου!
- Σελ.5: ΕΙΔΗΣΕΙΣ [Δανία, Μ. Βρετανία]

ΕΝΘΕΤΟ: Η Αμεση Δημοκρατία στον Κόσμο

- Σελ.7-10: Δανία
 - Σελ.11-13: Βουλγαρία
 - Σελ.14-17: Ισλανδία
 - Σελ.18-19: Φινλανδία
-
- Σελ.20: Fixit: «Γράμμα» από το Ελσίνκι
 - Σελ.21: Αμβούργο: ΟΧΙ στους Ολυμπιακούς Αγώνες
 - Σελ.23: Τι θα γίνει με τα αεροδρόμια στα Ιόνια;
 - Σελ.24: Βιβλίο: «Η δημοκρατία ως ελευθερία» - Γ. Κοντογιώργης
 - Σελ.25: Ελβετία: Η Πρωτοβουλία Vollgeld καθ' οδόν προς τις κάλπες
 - Σελ.26: ΑΠΟΨΕΙΣ
 - Σελ.27: Η Ευχετήρια Κάρτα του “Δ” - Χρόνια Καλά με Δημοψηφίσματα Πολλά!
 - Σελ.28: Τι είναι το “European Citizens' Initiative - ECI”;
 - Σελ.29: “Υποστηρίζω κι ΕΓΩ!” - Δημοψηφίσματα με πρωτοβουλία πολιτών
 - Σελ.30: Έντυπο Υποστήριξης

Η ομάδα “**ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ & ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ**” στηρίζει την
καμπάνια υπέρ των Ευρωπαϊκών Πρωτοβουλιών Πολιτών
ECI CAMPAIGN: <http://www.citizens-initiative.eu/#home>

Ας δούμε τα παρακάτω ΔΕΔΟΜΕΝΑ και ας προβληματισθούμε για την δημοκρατικότητα του πολιτικού μας συστήματος (μια και η δημοκρατικότητα του πολιτικού προσωπικού απλά δεν υφίσταται).

Στις εκλογές του Σεπτεμβρίου ψήφισαν **5.566.295 συμπολίτες μας** (56,57% των εγγεγραμμένων) και από αυτούς οι 1.925.904 ψήφισαν ΣΥΡΙΖΑ (ή μάλλον ό,τι είχε μείνει από την ολοκαύτωμα εντός του), ενώ 200.423 ψήφισαν ΑΝΕΛ. Συνολικά **2.126.327 ψήφοι** για να έχουμε μια Κυβέρνηση 'ΣΥΡΙΖΑ' - ΑΝΕΛ ή **το 22% του συνόλου των εγγεγραμμένων!**

Μόλις 2,5 μήνες πριν είχαμε για πρώτη φορά τα τελευταία 40 χρόνια (!) την διεξαγωγή ενός δημοψηφίσματος, της απόλυτης (ακόμα και με αυτή την μορφή) δημοκρατικής έκφρασης. Στο δημοψήφισμα ψήφισαν 62,15% των εγγεγραμμένων (περισσότεροι από τις εκλογές!) και το **ΟΧΙ** συγκέντρωσε 61,31% ή **3.558.864 ψήφους υπέρ του**. Σε απόλυτα νούμερα **1.432.537 ψήφοι περισσότερες από τις ψήφους υπέρ των κομμάτων του κυβερνητικού συνασπισμού!**

Συμπέρασμα: αν δεν αλλάξουμε, το συντομότερο δυνατό, πολιτικό σύστημα **δεν έχουμε καμία ελπίδα.**

MERE EU? NEJ, TAK: «Περισσότερη ΕΕ; Όχι, ευχαριστώ!»

Πέμπτη, 3 Δεκεμβρίου: Οι πολίτες της Δανίας αποφάσισαν με **Δημοψήφισμα** εναντίον της περαιτέρω συμμετοχής τους στην **Europol**, καταψηφίζοντας τη σχετική πρόταση. Χωρίς να έχει ολοκληρωθεί η καταμέτρηση, το “**ΟΧΙ**” συγκέντρωνε ποσοστό **53.3%**. Συνολικά, η κυβερνητική πρόταση περιλάμβανε 22 διαφορετικούς κανονισμούς, συντελώντας έτσι έτι περισσότερο στη σύγχυση των πολιτών. Ένα από τα κυριότερα προβλήματα που παρατηρήθηκαν στο διάλογο πριν το δημοψήφισμα, ήταν η ακατάσχετη ανάλυση σε τεχνικούς όρους και λεπτομέρειες.

Ο πρωθυπουργός Lars Løkke Rasmussen δήλωσε ότι η χώρα θα παραμείνει **εκτός των κανονισμών παραχώρησης ασύλου που επιβάλλει η ΕΕ** και ότι πρόκειται να φέρει το ζήτημα σε νέο Δημοψήφισμα.

Δημοψήφισμα BRExit: Από 18 ετών και άνω ...

Τρίτη, 8 Δεκεμβρίου: Η Βουλή των Κοινοτήτων διαφώνησε με την πρόταση της Βουλής των Λόρδων για να μειωθεί η ηλικία που θα επιτραπεί σε κάποιον να ψηφίσει στο δημοψήφισμα για την πιθανή έξοδο της Μ. Βρετανίας από την ΕΕ.

Οι βουλευτές με πλειοψηφία 303 έναντι 253 διατήρησαν το όριο ηλικίας στα 18 έτη, αντί των 16 που πρότεινε η Βουλή των Λόρδων.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ & ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

Το “**ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ**” ξεκινάει με το πρώτο τεύχος του 2016 ένα πολιτικό οδοιπορικό στην Άμεση Δημοκρατία στον Κόσμο. Παρά τα πλήγματα που εξακολουθεί και δέχεται η Δημοκρατία σε πολλές περιοχές του πλανήτη – ακόμη και εντός της Ε.Ε. - δεν πρέπει να παραγνωρισθεί η δυναμική ανάπτυξη που γνωρίζουν οι αμεσοδημοκρατικοί θεσμοί σε πολλές χώρες. Βέβαια, αυτή η ανάπτυξη δεν είναι ούτε μονοδιάστατη, ούτε ανεμπόδιστη, πολλές φορές δε, είναι απλώς ανερυθρίαστα προσχηματική. Παρόλα αυτά, είναι γεγονός ότι υπάρχει, μεγαλώνει και δυναμώνει.

Γνωρίζοντας τους αμεσοδημοκρατικούς θεσμούς άλλων κρατών μπορούμε να διαπιστώσουμε τους τρόπους που επέλεξαν για να δώσουν απάντηση στο αίτημα για περισσότερη συμμετοχή των πολιτών αλλά και στα τεχνάσματα ή τα εμπόδια με τα οποία κάποιοι “ηγέτες” προσπαθούν να μειώσουν την πραγματική εξουσία που θα τους δοθεί.

Το αφιέρωμα ξεκινάει με κοντινά μας παραδείγματα ευρωπαϊκών χωρών όπως η γειτονική μας Βουλγαρία, και περνά σε χώρες όπως η Ισλανδία η Δανία και η Φινλανδία (με τις πολλές ομοιότητες με την Ελλάδα). Στα επόμενα τεύχη, το αφιέρωμα θα ξεφύγει από τα όρια της ηπείρου μας και θα εξετάσει αντίστοιχα παραδείγματα από τις πολιτείες των ΗΠΑ και την Λατινική Αμερική.

Γεωγραφία και Ιστορία

Το Βασίλειο της Δανίας ή Δανιμαρκία ή απλά Δανία είναι μία Σκανδιναβική χώρα στην Βόρεια Ευρώπη. Συνορεύει από ξηρά μόνο με τη Γερμανία, ενώ από θάλασσα γεινιάζει με τη Σουηδία, τη Βόρεια Θάλασσα και τη Βαλτική. Η έκταση της είναι 43.094 τ.χ. (σχεδόν το ένα τρίτο της έκτασης της Ελλάδας) και απλώνεται πάνω από τη χερσόνησο της Γιουτλάνδης και σε εκατοντάδες νησιά, άλλα μεγάλα όπως το Σγιέλαν (7.031 τ.χλμ.) και άλλα μικρά και ακατοίκητα. Η συνολική ακτογραμμή είναι αρκετά μεγάλη και φτάνει τα 7.314 χλμ..

Η Δανία είναι μία τελείως επίπεδη χώρα, καθώς το υψηλότερο σημείο της μόλις που ξεπερνάει τα 150 μέτρα πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας. Στη Δανία ανήκουν τα αυτόνομα νησιά Φερόες καθώς και η τεράστια Γροιλανδία. Σύμφωνα με τον Παγκόσμιο δείκτη ειρήνης για το 2008, η Δανία ήταν η δεύτερη πιο ειρηνική χώρα στον κόσμο, μετά την Ισλανδία. Η χώρα επίσης κατατάσσεται ως αυτή με τη λιγότερη διαφθορά το 2008 στον Δείκτη Διαφθοράς, καθώς μοιράζεται την πρώτη θέση στον σχετικό κατάλογο με τη Σουηδία και με τη Νέα Ζηλανδία.

Το 2008 η Κοπεγχάγη, πρωτεύουσα του κράτους, κατατάχθηκε ως η πιο κατάλληλη πόλη για να ζήσει κάποιος διεθνώς, από το περιοδικό Monocle. Ο πληθυσμός της χώρας εκτιμάται για το 2015 σε 5.678.348 κατοίκους. [1]

Τα αρχαιότερα ευρήματα στη χώρα ανάγονται στο 130.000–110.000 π.Χ. Η ανθρώπινη παρουσία χρονολογείται από το 12.500 π.Χ. και υπάρχουν μαρτυρίες για γεωργική δραστηριότητα από το 3.900 π.Χ.

Οι κάτοικοι της Δανίας ανήκαν στην ίδια εθνότητα με τους Βίκινγκς της Σκανδιναβίας. Η Δανία ως αυτοτελές έθνος εμφανίζεται για πρώτη φορά τον 8ο αιώνα μ.Χ. Οι Δανοί θαλασσοπόροι έκαναν επιδρομές μαζί με τους Βίκινγκς της Σκανδιναβίας στη Βόρεια Ευρώπη και ιδιαίτερα στην Αγγλία. Το 1380 κάτω από την εξουσία του Όλαφ Β', η Δανία ενώθηκε με την Νορβηγία, στα εδάφη της οποίας συμπεριλαμβανόταν και η Ισλανδία με τα νησιά Φερόες. Το 1389, η βασίλισσα Μαργαρίτα Α', μητέρα του Όλαφ Β', κατέκτησε και τη Σουηδία. Τον 18ο αιώνα η Δανία άρχισε τον αποικισμό της Γροιλανδίας, την οποία είχε ήδη κατακτήσει από το 1380. Στις αρχές του 16ου αιώνα η Σουηδία απέκτησε την αυτονομία της, και το 1523 την ανεξαρτησία.

Στους ναπολεόντειους πολέμους, η Δανία υπήρξε σύμμαχος του Μεγάλου Ναπολέοντα με αποτέλεσμα με τη Συνθήκη του Κιέλου (1813) να χάσει τη Νορβηγία, που παραχωρήθηκε στην Σουηδία. Το 1864 ο Γερμανός Μπίσμαρκ, συμμαχώντας με τους Αυστριακούς και τους Πρώσους, κήρυξε τον πόλεμο στη Δανία για να προωθήσει τα σχέδια του για την ενοποίηση της Γερμανίας.

Το 1953 το σύνταγμα αναθεωρήθηκε και οι 2 βουλές έγιναν μία με 179 έδρες, ενώ δόθηκε στις γυναίκες το δικαίωμα συμμετοχής στην κυβέρνηση. Το 1972 έγινε δεκτή η αίτηση της Δανίας στην τότε ΕΟΚ, μαζί με την Ιρλανδία και τη Μεγάλη Βρετανία, και το 1973 έγινε πλήρες και ισότιμο μέλος. Η Γροιλανδία απέκτησε την αυτονομία της από την Δανία το 1979. Το 1992 απορρίφθηκε από τους Δανούς η συνθήκη του Μάαστριχτ, τον επόμενο χρόνο όμως επικυρώθηκε με μικρές αλλαγές. Στις 28 Σεπτεμβρίου του 2000 σε δημοψήφισμα ο λαός δε δέχτηκε (με 53% κατά της πρότασης) να μπει η Δανία στην ζώνη του ευρώ, και έτσι νόμισμά της είναι μέχρι σήμερα η δανική κορώνα. [2]

Δανία: Δημοψηφίσματα για το δικαίωμα ψήφου στους νέους και τους θεσμούς της Ε.Ε.

του Π. Βουρλή

Δημοψηφίσματα σε εθνικό επίπεδο.

1) Υποχρεωτικό δημοψήφισμα (Obligatory referendum)

Το Κοινοβούλιο (**Folketing**) μπορεί να προτείνει την προσθήκη νέου άρθρου στο Σύνταγμα. Σε αυτή την περίπτωση η κυβέρνηση πρέπει να προχωρήσει στην διενέργεια εκλογών για την εκλογή νέου Κοινοβουλίου. Αν η πρόταση περάσει χωρίς κάποια προσθήκη από την νέα κυβέρνηση, θα πρέπει εντός έξι μηνών να διεξαχθεί δημοψήφισμα προκειμένου η πρόταση να γίνει δεκτή ή να απορριφθεί από τους Δανούς πολίτες.

Προκειμένου το δημοψήφισμα να θεωρηθεί έγκυρο υπάρχουν όρια, τόσο για τη συμμετοχή όσο και την αποδοχή. Όσο αφορά το όριο συμμετοχής πρέπει να είναι τουλάχιστον 40% ενώ ταυτόχρονα η πρόταση θα πρέπει να γίνει αποδεκτή από τουλάχιστον το 40% του αριθμού των ψηφοφόρων (όριο αποδοχής). Δεν υπάρχουν όρια γεωγραφικής κατανομής.

Στην συνέχεια και αν πληρούνται οι παραπάνω προϋποθέσεις απαιτείται η Βασιλική συγκατάθεση προκειμένου η πρόταση να αποτελέσει νέο άρθρο του Συντάγματος.

Το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος είναι δεσμευτικό. [3]

2) Υποχρεωτικό δημοψήφισμα (Obligatory referendum)

Η ηλικία στην οποία ένας Δανός πολίτης έχει δικαίωμα ψήφου έχει ορισθεί με δημοψήφισμα στις 25 Μαρτίου 1953. Οποιαδήποτε διαφορετική πρόταση από το Κοινοβούλιο θα πρέπει να λάβει την Βασιλική συγκατάθεση και στην συνέχεια να επικυρωθεί μέσω δημοψηφίσματος.

Τα όρια συμμετοχής και αποδοχής για το συγκεκριμένο δημοψήφισμα είναι 30% του συνόλου των ψηφοφόρων, ενώ δεν υπάρχει όριο γεωγραφικής κατανομής.

Το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος είναι δεσμευτικό. [4]

3) Υποχρεωτικό δημοψήφισμα (Obligatory referendum)

Οι κυβέρνηση και το Κοινοβούλιο έχει το δικαίωμα να εκπροσωπεί το Βασίλειο σε διεθνή σώματα τα οποία έχουν δημιουργηθεί με κοινή συμφωνία και στόχο την προώθηση διεθνών νόμων και κανόνων καθώς και της συνεργασίας στην εφαρμογή τους.

Ο νόμος που ρυθμίζει τα παραπάνω θα πρέπει να υποστηριχθεί από τα πέντε έκτα των μελών του Κοινοβουλίου. Αν η πλειοψηφία αυτή δεν επιτευχθεί και η Κυβέρνηση επιμένει στην ψήφιση του νομοσχεδίου, ενώ ταυτόχρονα αυτό επιτύχει την πλειοψηφία που απαιτείται για έναν κοινό νόμο, προκηρύσσεται δημοψήφισμα.

Τα όρια συμμετοχής και αποδοχής είναι 30% του συνόλου των ψηφοφόρων, ενώ δεν υπάρχει όριο γεωγραφικής κατανομής.

Το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος είναι δεσμευτικό. [5]

4) Προσωπικό δημοψήφισμα Κοινοβουλευτικής μειοψηφίας (Authorities' minority plebiscite)

Μετά από την ψήφιση ενός νόμου από το Κοινοβούλιο και εντός τριών εργάσιμων ημερών, το ένα τρίτο των μελών του Κοινοβουλίου έχει το δικαίωμα να καλέσει δημοψήφισμα ενάντια στον νόμο.

Τα όρια συμμετοχής και αποδοχής είναι 30% του συνόλου των ψηφοφόρων, ενώ δεν υπάρχει όριο γεωγραφικής κατανομής.

Το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος είναι δεσμευτικό.

Από την παραπάνω διαδικασία εξαιρείται ένα σημαντικό πλήθος νόμων που αφορούν κυρίως τον προϋπολογισμό, το δημόσιο δανεισμό, το επίπεδο των μισθών και των συντάξεων κ.α. [6]

Τα δημοψηφίσματα στην Δανία

1916 – Δημοψήφισμα για την παραχώρηση των νησιών των Δυτικών Ινδιών (Αμερικάνικες Παρθένοι Νήσοι) στις Η.Π.Α.

1920 – Συνταγματικό δημοψήφισμα

1939 – Συνταγματικό δημοψήφισμα

1953 – Ένα Συνταγματικό δημοψήφισμα και ένα σχετικά με την ηλικία δικαιώματος ψήφου (η οποία μειώθηκε από τα 25 στα 23 έτη).

1961 – Δημοψήφισμα για την μείωση της ηλικίας δικαιώματος ψήφου. Το δημοψήφισμα ήταν επιτυχές και μείωσε την ηλικία ψήφου από τα 23 στα 21 έτη.

1963 – Το πρώτο και μοναδικό μέχρι τώρα επιτυχημένο ακυρωτικό δημοψήφισμα στη Δανία. Το δημοψήφισμα έγινε εναντίον μίας δέσμης μέτρων σχετικών κυρίως με την χρήση γης. Είχε τέσσερα ερωτήματα σχετικά με αντίστοιχους νόμους. Και τα τέσσερα δεν έγιναν αποδεκτά από τους πολίτες.

1969 – Δημοψήφισμα για την μείωση της ηλικίας δικαιώματος ψήφου από τα 21 στα 18 έτη. Η πρόταση απορρίφθηκε.

1971 – Δημοψήφισμα για την μείωση της ηλικίας δικαιώματος ψήφου από τα 21 στα 20 έτη. Η πρόταση έγινε αποδεκτή.

1972 – Δημοψήφισμα για την ένταξη της Δανίας στην ΕΟΚ. Η πρόταση υποστηρίχθηκε από το 63,3% των ψηφισάντων με συμμετοχή που έφτασε το 90,1% του συνόλου των ψηφοφόρων.

1978 – Δημοψήφισμα για την μείωση της ηλικίας δικαιώματος ψήφου από τα 20 στα 18 έτη. Η πρόταση έγινε αποδεκτή.

1986 – Δημοψήφισμα αποδοχής της Ενιαίας Ευρωπαϊκής Πράξης. Το δημοψήφισμα ήταν συμβουλευτικό και διεξήχθη ύστερα από πρόταση της Κυβέρνησης η οποία είχε ταχθεί υπέρ της Ενιαίας Ευρωπαϊκής Πράξης με την πλειοψηφία του Κοινοβουλίου να είναι αρνητική. Η συμμετοχή στο δημοψήφισμα ανήλθε στο 75,4% και το 56,2% των ψηφισάντων δήλωσε την υποστήριξη του στην υιοθέτηση της Ενιαίας Ευρωπαϊκής Πράξης.

1992 – Δημοψήφισμα αποδοχής της συνθήκης του Μάαστριχτ. Διεξήχθη στις 2 Ιουνίου και απορρίφθηκε από το 50,7% των ψηφισάντων. Το ποσοστό συμμετοχής στο δημοψήφισμα ανήλθε σε 83,1%. Το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος θεωρήθηκε πλήγμα στην διαδικασία της Ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης αν και αυτή συνεχίστηκε. Το παραπάνω αποτέλεσμα μαζί με το 'μικρό ναι' του δημοψηφίσματος στην Γαλλία (20 Σεπτεμβρίου 1992 με την συνθήκη να υποστηρίζεται από το 50,8% των Γάλλων που συμμετείχαν στο δημοψήφισμα) θεωρήθηκαν ως το τέλος της 'χαλαρής συναίνεσης' σχετικά με την πορεία της Ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Από το σημείο αυτό και μετά τα σημεία που αφορούν την Ευρωπαϊκή ολοκλήρωση υπόκεινται σε μεγαλύτερο έλεγχο στο μεγαλύτερο μέρος της Ευρώπης, ενώ ο ευρωσκεπτικισμός κερδίζει σημαντικό έδαφος. Πρέπει να σημειωθεί πως μόνο στην Δανία, την Γαλλία και την Ιρλανδία διεξήχθησαν δημοψηφίσματα σχετικά με την συνθήκη του Μάαστριχτ.

Επειδή η συνθήκη του Μάαστριχτ θα μπορούσε να επικυρωθεί μόνο αν γινόταν αποδεκτή από όλα τα μέλη της Ε.Ε., ακολούθησε στους επόμενους μήνες η συμφωνία του Εδιμβούργου στην οποία η Δανία εξαιρέθηκε για τέσσερα θέματα και οδήγησαν στην αποδοχή της συνθήκης του Μάαστριχτ σε νέο δημοψήφισμα το επόμενο έτος.

1993 – Δεύτερο δημοψήφισμα σχετικά με την συνθήκη του Μάαστριχτ. Αφού η Δανία πέτυχε την εξαίρεση σχετικά με τέσσερις προβλέψεις της συνθήκης του Μάαστριχτ, διεξήχθη δεύτερο δημοψήφισμα σχετικά με αυτήν στις 18 Μαΐου 1993. Αυτή την φορά η συνθήκη έγινε αποδεκτή με ποσοστό 56,7% και συμμετοχή η οποία ανήλθε στο 86,5%.

1998 – Δημοψήφισμα για την συνθήκη του Άμστερνταμ στις 28 Μαΐου 1998. Η συνθήκη έγινε αποδεκτή από το 55,1% των ψηφισάντων με την συμμετοχή να φτάνει στο 76,2%.

2000 – Δημοψήφισμα σχετικό με την υιοθέτηση του Ευρώ. Διεξήχθη στις 28 Σεπτεμβρίου 2000 και η πρόταση υιοθέτηση του κοινού νομίσματος δεν έγινε αποδεκτή αφού το 53,2% ψήφισε εναντίον με την συμμετοχή να φτάνει το 87,6%. Τα μεγαλύτερα πολιτικά κόμματα, η πλειοψηφία των ΜΜΕ, ο βιομηχανικός και χρηματοπιστωτικός κλάδος καθώς και τα περισσότερα από τα εργατικά συνδικάτα υποστήριξαν την υιοθέτηση του κοινού νομίσματος. Παρόλα αυτά οι Δανοί πολίτες δεν υιοθέτησαν την πρόταση τους.

2009 – Δημοψήφισμα σχετικό με νόμο που ορίζει την διαδοχή στον Βασιλικό θρόνο της Δανίας. Ο νόμος υποστηρίχθηκε από το 85,4% των ψηφισάντων και περιόριζε την διαδοχή βάση φύλου υπέρ της διαδοχής βάση της χρονολογίας γέννησης, ανεξαρτήτως του φύλου. Η συμμετοχή έφτασε στο 58,32%.

2014 – Δημοψήφισμα σχετικό με δημιουργία ευρωπαϊκού δικαστηρίου διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας. Η πρόταση υποστηρίχθηκε από το 62,47% και η συμμετοχή ανήλθε στο 55,85%.

2015 – Στο δημοψήφισμα που διεξήχθη στις 3 Δεκεμβρίου 2015 οι Δανοί αποφάσισαν να παραμείνει μία από τις τέσσερις εξαιρέσεις (στον τομέα της Δικαιοσύνης και των Εσωτερικών Υποθέσεων) που είχαν πετύχει μετά το δημοψήφισμα του 1992 ενάντια στην συνθήκη του Μάαστριχτ. Δύομιση δεκαετίες αργότερα, η εξαίρεση κινδυνεύει να αφήσει τη Δανία εκτός **Europol**, αφού το 2016 το καθεστώς που διέπει την ευρωπαϊκή διωκτική αρχή αλλάζει, και η Europol μετατρέπεται σε διακυβερνητικό οργανισμό.

Το 62,47% των ψηφισάντων δήλωσε πως επιθυμεί την συνέχιση της ισχύος της εξαίρεσης, με την συμμετοχή να φτάνει το 55,85%.

Σημειώσεις:

[1], [2] <https://el.wikipedia.org/wiki/Δανία>

[3]

http://www.direct-democracy-navigator.org/legal_designs/denmark-national-ny-grundlovsbestemmelse-direkte-afstemning

[4] http://www.direct-democracy-navigator.org/legal_designs/denmark-national-valgretsalderen

[5] <http://www.direct-democracy-navigator.org/countries/denmark/national>

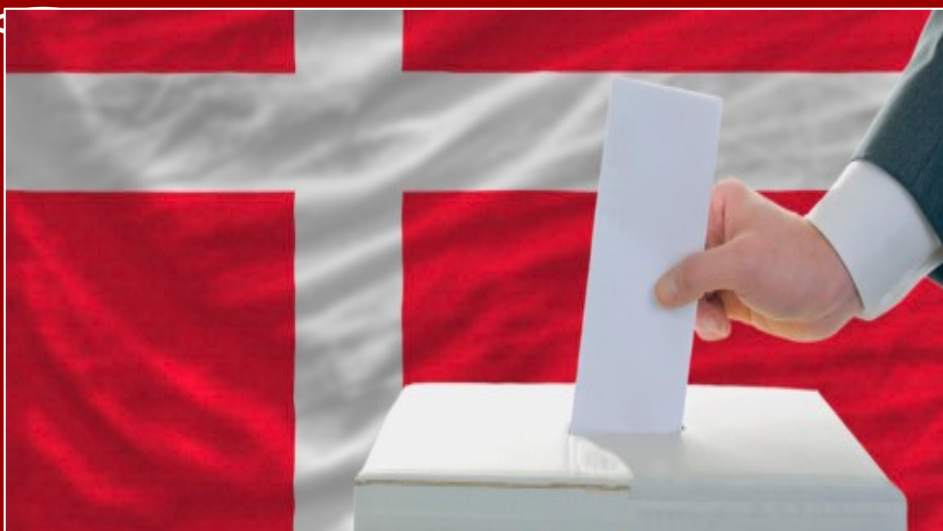
[6]

http://www.direct-democracy-navigator.org/legal_designs/denmark-national-authorities-minority-plebiscite-mtp-overfor-formanden-begaere-folkeafstemning-om-lovforslaget

Πηγές

1. <http://www.direct-democracy-navigator.org>

2. www.democracy-international.org/publications

Ιστορικό Σημείωμα

Η Βουλγαρία είναι χώρα της Βαλκανικής χερσονήσου με έκταση 110.910 τ.χ. (λίγο μικρότερη από την Ελλάδα) και 7,2 εκατομμύρια πληθυσμό.

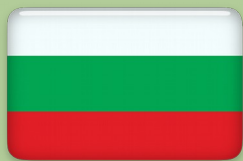
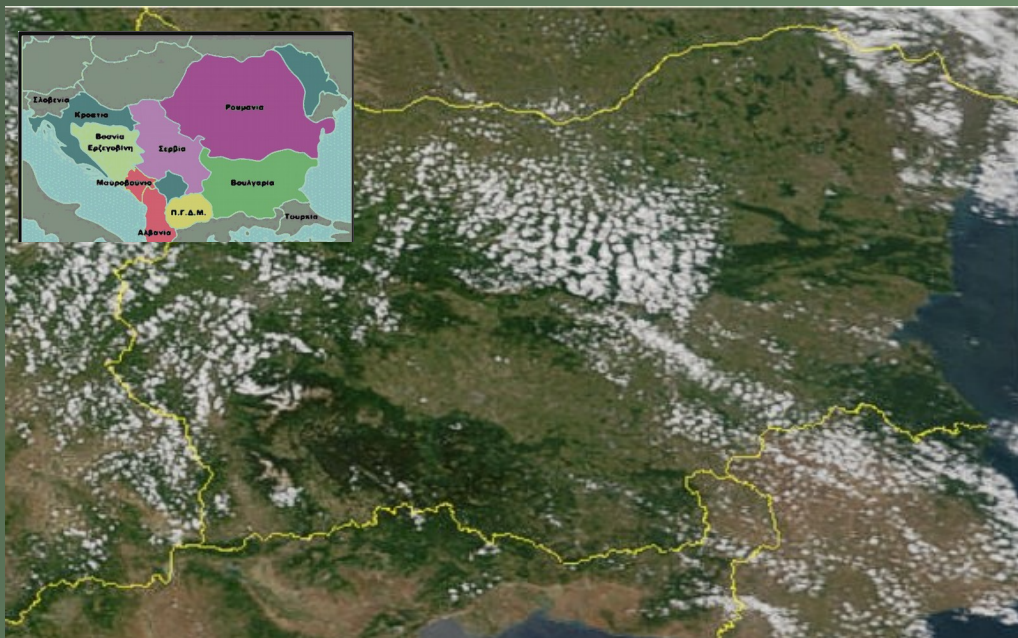
1^η Βουλγαρική Αυτοκρατορία: 681μ.χ. – 1018.

Με την κατάρρευση της 2ης Βουλγαρικής Αυτοκρατορίας (1185 – 1396 μ.χ.), τα εδάφη της περιήλθαν στην **Οθωμανική Αυτοκρατορία** για πέντε σχεδόν αιώνες.

Ο **Ρωσοτουρκικός πόλεμος (1877-1878)** δημιούργησε το *Τρίτο Βουλγαρικό Κράτος*. Τα επόμενα χρόνια έζησε πολλές συγκρούσεις με τους γείτονές του, γεγονός που ώθησε τη Βουλγαρία να συμμαχήσει με τη Γερμανία και στους δύο Παγκόσμιους Πολέμους.

Το 1946 έγινε Σοσιαλιστικό κράτος με μονοκομματικό σύστημα.

Το 1989 το **Κομμουνιστικό Κόμμα** επέτρεψε **πολυκομματικές** εκλογές, μετά τις οποίες η Βουλγαρία στράφηκε στη **δημοκρατία** και στην οικονομία της αγοράς.

Βουλγαρία: Θεσμοί Άμεσης Δημοκρατίας και τεχνητοί περιορισμοί τους

του Π. Βουρλή

Η σημερινή πολιτική δομή χρονολογείται από την υιοθέτηση ενός δημοκρατικού συντάγματος το 1991. Η Βουλγαρία είναι ενιαία κοινοβουλευτική δημοκρατία με υψηλό βαθμό πολιτικού, διοικητικού και οικονομικού συγκεντρωτισμού.

Μετά την παραίτηση της Βουλγαρικής Κυβέρνησης το 2013, οι άνθρωποι άρχισαν να μοιράζονται στα δίκτυα κοινωνικής οργάνωσης και να συζητούν μεταξύ τους, τόσο το τι συμβαίνει στην Ελβετία, όσο και τις επιτυχίες των Ισλανδών που αφορούσαν σε θεσμούς της άμεσης δημοκρατίας. Έχοντας τα παραπάνω ως παράδειγμα απαιτούσαν την υιοθέτηση ισχυρότερων θεσμών άμεσης δημοκρατίας στην Βουλγαρία. Μετά την παραίτηση της κυβέρνησης, μια προσωρινή - μεταβατική κυβέρνηση οργάνωσε τις εκλογές οι οποίες διεξήχθησαν τον Μάιο του ίδιου έτους. Έναν μήνα μετά τις εκλογές οι πολίτες ήταν και πάλι δυσαρεστημένοι με τους πολιτικούς και μερικές από τις αποφάσεις τους. Οι συνολικές ημέρες διαμαρτυρίας έφτασαν τις 160 με μια πληθώρα απαιτήσεων. Παρόλα αυτά η κύρια απαίτηση για παραίτηση της κυβέρνησης και για *“μία νέα ηθική στην πολιτική”* παρέμενε. Σε αυτή την δύσκολη κατάσταση οι άνθρωποι κατανόησαν πως η άμεση δημοκρατία μπορεί να αποτελέσει μια εναλλακτική στο παρόν πολιτικό σύστημα. [1]

Οι νόμοι που ορίζουν τους θεσμούς της άμεσης δημοκρατίας θα πρέπει να αναθεωρηθούν αφού τα πολύ υψηλά όρια υπογραφών για την διεξαγωγή δημοψηφίσματος δυσκολεύουν ιδιαίτερα την προκήρυξη του. Μόνο πολύ καλά οργανωμένες ομάδες, όπως για παράδειγμα τα πολιτικά κόμματα, είναι σε θέση να συλλέξουν εντός τριών μηνών έναν τόσο μεγάλο αριθμό (500.000) υπογραφών. Αυτό έγινε φανερό στο δημοψήφισμα του 2013, στο οποίο ήταν το Σοσιαλιστικό Κόμμα που κατάφερε να συλλέξει τις υπογραφές. [2]

Δημοψηφίσματα σε εθνικό επίπεδο.

1) Προσωπικό δημοψήφισμα (Plebiscite)

Προσωπικό δημοψήφισμα μπορούν να καλέσουν οι παρακάτω:

- i. Ένα πέμπτο του αριθμού των βουλευτών
- ii. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας
- iii. Το υπουργικό συμβούλιο
- iv. Το ένα πέμπτο των δημοτικών συμβουλίων της χώρας

Προκειμένου το δημοψήφισμα να είναι έγκυρο απαιτείται η συμμετοχή μεγαλύτερου αριθμού ψηφοφόρων από όσους συμμετείχαν στις προηγούμενες εθνικές εκλογές. Δεν υπάρχουν όρια γεωγραφικής κατανομής.

Από την παραπάνω διαδικασία εξαιρείται ένα σημαντικό πλήθος ζητημάτων (όπως οι αρμοδιότητες της Βουλής, φόροι, το ύψος των μισθών και των συντάξεων, ο προϋπολογισμός, οι κανόνες της εσωτερικής οργάνωσης του Κοινοβουλίου κ.α.)

Το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος είναι συμβουλευτικό και όχι δεσμευτικό για την πολιτική εξουσία. [3]

2) Νομοθετική πρόταση (Citizens initiative)

Νομοθετική πρόταση από τους πολίτες.

Απαιτείται η συλλογή 500.000 υπογραφών σε διάστημα τριών μηνών.

Το δημοψήφισμα θεωρείται έγκυρο αν η συμμετοχή σε αυτό είναι μεγαλύτερη από την συμμετοχή στις προηγούμενες εθνικές εκλογές. Δεν υπάρχουν όρια γεωγραφικής κατανομής.

Όσο αφορά τα θέματα που μπορούν να τεθούν σε δημοψήφισμα ισχύουν οι ίδιες εξαιρέσεις όπως και παραπάνω.

Το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος είναι δεσμευτικό.

Αναλυτικά ισχύουν τα εξής: “Στην Βουλγαρία ο θεσμός της “ολοκληρωμένης λαϊκής νομοθεσίας” προβλέπεται νομοθετικά (No 44/12.06.2009) σε εκτέλεση του α. 42(2) του βουλγ. Σ.

Προαπαιτείται δε η συλλογή τουλάχιστον 500.000 υπογραφών, προκειμένου η προκήρυξη δημοψηφίσματος να είναι υποχρεωτική για το Κοινοβούλιο (αντίθετα, με 200.000 η προκήρυξη του εναπόκειται στην διακριτική του ευχέρεια). Επιπλέον, προβλέπεται μια λίστα εξαιρούμενων θεμάτων καθώς και χρονικός περιορισμός τριών μηνών για την υποβολή της πρότασης στο Κοινοβούλιο από την στιγμή που η πρόταση θα καταγραφεί στο μητρώο προτάσεων που πρέπει να οργανώσει το Κοινοβούλιο (ά. 10§3 Ν). Η πρόταση των πολιτών για να γίνει δεκτή πρέπει να συγκεντρώσει υπέρ της τη θετική ψήφο της απόλυτης πλειοψηφίας των ψηφισάντων, που δεν πρέπει να είναι λιγότεροι από τους ψηφισάντες στις τελευταίες εθνικές εκλογές. Είναι προφανές ότι η τελευταία αυτή προϋπόθεση δυσχεραίνει πολύ τη δημοψηφισματική αποδοχή της πρότασης.” [4]

3) Κοινοβουλευτική πρόταση (Agenda setting initiative)

Πρόταση πολιτών για ψήφιση νόμου από το Κοινοβούλιο.

Απαιτείται η συλλογή περισσότερων από 200.000 υπογραφών σε διάστημα τριών μηνών, χωρίς κάποια πρόβλεψη σχετικά με την γεωγραφική τους κατανομή. Σε αυτή την περίπτωση το Κοινοβούλιο είναι υποχρεωμένο να συζητήσει την πρόταση των πολιτών. Αν οι υπογραφές είναι περισσότερες από 500.000 έχουμε υποχρεωτικά νομοθετική πρόταση (2^{ος} θεσμός παραπάνω).

Ισχύουν οι ίδιες εξαιρέσεις όπως και παραπάνω. [5]

4) Κοινοβουλευτική πρόταση (Agenda setting initiative)

Μία οργάνωση πολιτών έχει το δικαίωμα να προτείνει ψήφιση νόμου από το Κοινοβούλιο.

Προϋπόθεση για αυτό είναι η υποστήριξη της πρότασης από τουλάχιστον 50 μέλη της οργάνωσης.

Δεν ορίζεται χρονικό διάστημα για την συλλογή των παραπάνω υπογραφών. Δεν υπάρχει επίσης πρόβλεψη όσο αφορά κάποια ιδιαίτερη γεωγραφική κατανομή.

Για τον συγκεκριμένο θεσμό ισχύουν τα παρακάτω: “Δικαίωμα πολιτών για μη δεσμευτική πρόταση νόμου προβλέπεται και στην Βουλγαρία σε εθνικό επίπεδο, ερείδεται σε συνταγματικά άρθρα (αρ.1 και 42 του βουλγ. Σ.) και διαρρυθμίζεται με νόμο (44/12.06.2009, σχετικά με την άμεση συμμετοχή των πολιτών στην εθνική διακυβέρνηση και την τοπική αυτο-διοίκηση). Ο νόμος αυτός δίνει το δικαίωμα σε πολίτες της χώρας να υποβάλουν προτάσεις στην Εθνική Αντιπροσωπεία (Βουλή) ή σε όργανα της εκτελεστικής λειτουργίας για την διευθέτηση ζητημάτων εθνικής σημασίας. Την κίνηση της όλης διαδικασίας αναλαμβάνει ειδικά συγκροτημένη οργανωτική επιτροπή (3 – 5 ατόμων) μετά από σχετική απόφαση συνέλευσης τουλάχιστον 50 πολιτών με εκλογικά δικαιώματα, η οποία και προχωράει στην συλλογή υπογραφών. Την τελική απόφαση λαμβάνει η Βουλή.” [6]

Δημοψηφίσματα σε τοπικό επίπεδο.

Μία πρόταση για τοπικό δημοψήφισμα μπορεί να κατατεθεί αν υποστηρίζεται από:

- Τουλάχιστον το 1/5 των δημοτικών συμβούλων αλλά όχι λιγότεροι από τρεις
- Τον Δήμαρχο μίας πόλης ή τον επικεφαλής μίας περιοχής
- Μία επιτροπή η οποία έχει συλλέξει υπογραφές από το 1/20 των ψηφοφόρων που κατοικούν στην περιοχή (πόλη ή περιφέρεια) κατά την διάρκεια της περιόδου συλλογής των υπογραφών.

Σημειώσεις:

[1], [2] Ivailo Georgiev – Better Direct Democracy in Bulgaria από την ιστοσελίδα //www.democracy-international.org/publications

[3] http://www.direct-democracy-navigator.org/legal_designs/bulgaria-national-national-referendum

[4] Λίνα Παπαδοπούλου – Θεσμοί της “άμεσης δημοκρατίας” στο Σύνταγμα (σελ.222), και

http://www.direct-democracy-navigator.org/legal_designs/bulgaria-national-national-referendum-1

[5] http://www.direct-democracy-navigator.org/legal_designs/bulgaria-national-petition-to-hold-referendum

[6] Λίνα Παπαδοπούλου – Θεσμοί της “άμεσης δημοκρατίας” στο Σύνταγμα (σελ.218), και

http://www.direct-democracy-navigator.org/legal_designs/bulgaria-national-citizen-initiative

[7] Ivailo Georgiev – Better Direct Democracy in Bulgaria από την ιστοσελίδα //www.democracy-international.org/publications

Πηγές

1. <http://www.direct-democracy-navigator.org>
2. www.democracy-international.org/publications

Αν οι υπογραφές είναι περισσότερες από το 1/10 του παραπάνω σώματος, τότε το δημοψήφισμα είναι υποχρεωτικό. [7]

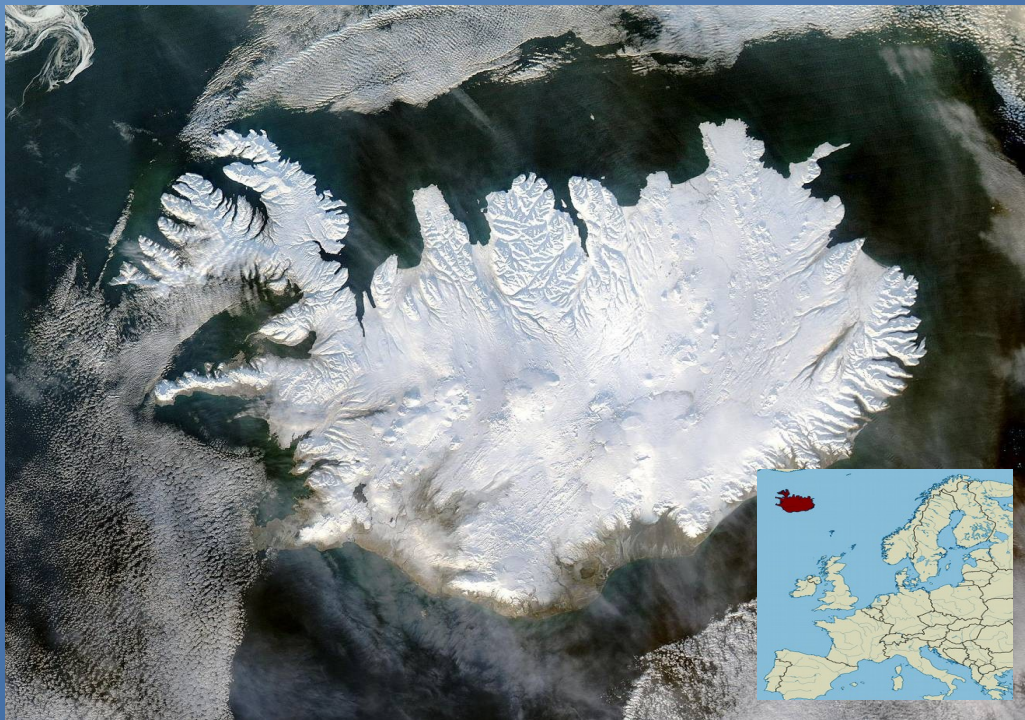
Τα δημοψηφίσματα στην Βουλγαρία

Συνολικά έχουν διεξαχθεί πέντε δημοψηφίσματα τις χρονιές 1922, 1946, 1971, 2013 και 2015. Τα δημοψηφίσματα του 1946 και του 1971 έχουν δώσει αποτελέσματα τα οποία προκαλούν εύλογα ερωτηματικά. Ειδικά αυτό του 1971 είχε συμμετοχή 99,7% με το ΝΑΙ υπέρ του νέου Συντάγματος να έχει την αποδοχή του 99,7% όσων ψηφίσανε!

Στην πρόσφατη ιστορία της Βουλγαρίας έχουν διεξαχθεί δύο δημοψηφίσματα. Ένα το 2013 για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας μέσω πυρηνικών σταθμών παραγωγής και ένα το 2015 για την υιοθέτηση ηλεκτρονικής ψήφου. Στο πρώτο από αυτά η συμμετοχή ανήλθε στο ποσοστό του 20,22% με το 61,49% να υποστηρίζει την κατασκευή ενός νέου πυρηνικού σταθμού παραγωγής ενέργειας, ενώ στο δεύτερο είχαμε αντίστοιχα συμμετοχή της τάξης του 40,05% με το 72,79% αυτών που ψήφισαν να υποστηρίζουν την δυνατότητα ηλεκτρονικής ψήφου. Και τα δύο δεν κατάφεραν να ξεπεράσουν τα όρια που θέτει το Σύνταγμα της Βουλγαρίας προκειμένου να θεωρηθεί το αποτέλεσμα τους δεσμευτικό.

Γεωγραφία της Χώρας των Πάγων (Ice-land) και της φωτιάς

Η Ισλανδία βρίσκεται στο Βόρειο Ατλαντικό ωκεανό, λίγο νοτιότερα από τον Αρκτικό κύκλο. Σε αντίθεση με τη γειτονική Γροιλανδία, η Ισλανδία θεωρείται ότι ανήκει στην Ευρώπη και όχι τη Βόρειο Αμερική, αν και γεωλογικά το νησί δεν ανήκει σε καμία από τις δύο αυτές ηπειρωτικές πλάκες. Επίσης, λόγω πολιτιστικών, οικονομικών και γλωσσικών ομοιοτήτων, η Ισλανδία ομαδοποιείται με τις Σκανδιναβικές χώρες της Βόρειας Ευρώπης.

Στις 16 Ιουλίου 2009 η Ισλανδική βουλή αποφάσισε την έναρξη ενταξιακών διαπραγματεύσεων της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στη ζώνη του ευρώ. Ωστόσο αυτή η απόφαση της βουλής θα πρέπει πρώτα να επικυρωθεί από δημοψήφισμα.

Σύμφωνα με την εκτίμηση του 2015 η Ισλανδία έχει 330.610 κατοίκους.

Τα Δημοψηφίσματα στο Σύνταγμα που συνέταξε και ενέκρινε δημοψηφισματικά ο Ισλανδικός λαός το 2012 (και δεν επικύρωσε η Ισλανδική βουλή)

του Αλ. Φραντζή

Το Δημοψήφισμα σχετικά με το Σύνταγμα του λαού της Ισλανδίας

Στις 20 Οκτωβρίου 2012 έγινε ένα μη δεσμευτικό (δυστυχώς) Δημοψήφισμα στην Ισλανδία. Οι εκλογείς ρωτήθηκαν αν εγκρίνουν έξι προτάσεις που περιλαμβάνοντουσαν στο σχέδιο Συντάγματος που συνέταξε η Ισλανδική Συνταγματική Συνέλευση. Οι έξι ερωτήσεις ήταν οι ακόλουθες:

- 1) Επιθυμείτε να αποτελέσουν οι προτάσεις της Συνταγματικού Συμβουλίου την βάση του νέου σχεδίου Συντάγματος;
- 2) Θέλετε στο νέο Σύνταγμα να ανακηρυχθούν ως εθνική ιδιοκτησία οι φυσικοί πόροι που δεν κατέχονται από ιδιώτες;
- 3) Θα θέλατε το νέο Σύνταγμα να προβλέπει την καθιέρωση μιας (εθνικής) εκκλησίας στην Ισλανδία;
- 4) Θα θέλατε το νέο Σύνταγμα να προβλέπει την εκλογή ανεξάρτητων πολιτών στην βουλή περισσότερο από όσο ισχύει στο παρόν Σύνταγμα;
- 5) Θα θέλατε το νέο Σύνταγμα να προβλέπει ίσο βάρος στις ψήφους από όλα τα μέρη της χώρας;
- 6) Θα θέλατε το νέο Σύνταγμα να προβλέπει μια δήλωση σχετικά με το ότι ένα κάποιο ποσοστό του εκλογικού σώματος να είναι ικανό να ζητά να τίθενται θέματα σε Δημοψήφισμα;

Στο Δημοψήφισμα (παρά την αποσιώπησή και απαξίωσή του από τα ισλανδικά ΜΜΕ) ψήφισε το 48.7% των εγγεγραμμένων, που με **ποσοστά από 57.1%** (για το ερώτημα περί εκκλησίας) έως **82.9%** (για το ερώτημα περί εθνικής ιδιοκτησίας των φυσικών πόρων) απάντησαν θετικά και στα έξι ερωτήματα.

Παρά την δέσμευση και υποστήριξη της τότε κυβέρνησης, η αντιπολίτευση κατάφερε με γραφειοκρατικές διαδικασίες να αναβάλλει την επικύρωση του νέου Συντάγματος από την βουλή (σε αντίθεση με όσα προέβλεπαν τα συμφωνηθέντα) μέχρι που η αντιπολίτευση έγινε ξανά κυβέρνηση και άφησε (προς το παρόν?) την Συνταγματική προσπάθεια του λαού της Ισλανδίας κενό γράμμα.

Τι προβλέπει το Σύνταγμα του λαού της Ισλανδίας για τα Δημοψηφίσματα

Σε οκτώ διαφορετικά άρθρα του Λαϊκού Συντάγματος της Ισλανδίας γίνεται αναφορά στον τρόπο διεξαγωγής και τους κανόνες πρέπει να διέπουν τα Δημοψηφίσματα.

Δημοψήφισμα για νόμο που απορρίπτει ο πρόεδρος

Το άρθρο 60 προβλέπει ότι αν ο πρόεδρος απορρίψει (δεν υπογράψει δηλαδή) κάποιο νόμο ψηφισμένο στην βουλή, ο νόμος τίθεται σε ισχύ αλλά προκηρύσσεται δεσμευτικό Δημοψήφισμα εντός τριών μηνών. Απλή πλειοψηφία αποφασίζει αν ο νόμος συνεχίζει να ισχύει ή καταργείται. Η βουλή μπορεί εντός πέντε ημερών να αποσύρει τον νόμο αν δεν θέλει να γίνει δημοψήφισμα.

Δημοψήφισμα με πρωτοβουλία πολιτών

Το άρθρο 65 προβλέπει ότι το 10% των εκλογέων μπορεί να ζητήσει Δημοψήφισμα για κατάργηση ψηφισμένου νόμου από την βουλή, μέσα σε τρεις μήνες από την ψήφιση του νόμου. Το Δημοψήφισμα γίνεται το αργότερο ένα χρόνο μετά την αίτηση για αυτό.

Επίσης το άρθρο 66 προβλέπει ότι το 2% των εκλογέων μπορεί να υποβάλει ένα αντικείμενο εργασίας της βουλής και το 10% μπορεί να προτείνει ένα σχέδιο νόμου. Η βουλή μπορεί να αντιπροτείνει ένα δικό της σχέδιο νόμου κι αν κανένα από τα δύο δεν αποσυρθεί εγκαίρως, τότε τα δύο σχέδια νόμου θα αντιπαρατεθούν σε Δημοψήφισμα το αργότερο σε ένα χρόνο.

Τι δεν μπορεί να μπει σε Δημοψήφισμα

Το άρθρο 67 προβλέπει ότι δεν μπορούν να τεθούν σε Δημοψήφισμα θέματα σχετικά με τον προϋπολογισμό, τους φόρους, την ιθαγένεια, και υποχρεώσεις που προκύπτουν από την διεθνή νομοθεσία.

Δημοψήφισμα για την ανάκληση του προέδρου

Το άρθρο 84 προβλέπει ότι ο πρόεδρος μπορεί να παυθεί από τα καθήκοντά του, αν τα 3/4 της βουλής ζητήσουν σχετικό Δημοψήφισμα.

Δημοτικά Δημοψηφίσματα

Το άρθρο 107 προβλέπει ότι νόμος θα καθορίσει πως θα ασκείται το δικαίωμα των Δημοτών να ζητούν Δημοψηφίσματα στους Δήμους τους.

Δεσμευτικά Δημοψηφίσματα σχετικά με διεθνείς συμβάσεις

Το άρθρο 111 προβλέπει ότι κάθε μεταβίβαση κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας σε διεθνείς οργανισμούς μέσω διεθνούς συμφωνίας θα καθορίζεται με νόμο και είναι μετακλητή. Εάν η βουλή επικυρώσει τέτοιο νόμο τότε πρέπει υποχρεωτικά να τον θέσει στην συνέχεια σε δεσμευτικό Δημοψήφισμα έγκρισης ή απόρριψης.

Πηγές:

Για το Σύνταγμα:

www.thjodaratkvaedi.is/2012/en/proposals.html

<https://el.wikipedia.org/wiki/Ισλανδία>

https://en.wikipedia.org/wiki/Icelandic_constitutional_referendum,_2012

Άρθρο με το ιστορικό της προσπάθειας Συντάγματος από τα κάτω:

<https://www.opendemocracy.net/can-europe-make-it/thorvaldur-gylfason/democracy-on-ice-post-mortem-of-icelandic-constitution>

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ: Τα σχετικά άρθρα του Συντάγματος

Article 43: *Validity of elections*

The **Althing** (σημείωση: το Ισλανδικό Κοινοβούλιο) shall elect a national electoral commission to rule on the on the validity of presidential elections, elections to the Althing and national referenda.

The national electoral commission shall issue the election credentials of the President and Members of the Althing and rule whether a Member of the Althing has forfeited his eligibility. The work of the national electoral commission shall be subject to the further provisions of law.

Rulings of the national electoral commission may be referred to the courts of law.

Article 60: *Confirmation of acts of law*

When the Althing has passed a legislative bill, it is signed by the Speaker of the Althing, who submits it within two weeks for confirmation by the President of Iceland, whose signature gives it the status of law.

The President of Iceland can decide within one week from receiving a legislative bill to deny it confirmation. This decision shall be reasoned and notified to the Speaker of the Althing. The legislative bill shall nonetheless acquire the force of law, but the act shall be submitted to a referendum within three months for approval or rejection. A simple majority of votes shall decide whether the act of law remains in force.

However, the referendum shall not take place if the Althing repeals the act within five days of its rejection by the President. The conduct of a referendum shall in other respects be provided for by law.

Article 65: *Referral to the nation*

Ten per cent of the electorate can petition for a referendum on legislation passed by the Althing. The petition shall be submitted within three months from the time that the legislation was passed. The legislation shall become void if rejected by the electorate, but shall otherwise remain in force. However, the Althing may decide to repeal the legislation before the referendum takes place.

The referendum shall take place within one year from the time that the request was submitted by voters.

Article 66: *Parliamentary business on the initiative of voters*

Two per cent of the electorate may submit an item of business in the Althing.

Ten per cent of the electorate may submit a legislative bill in the Althing. The Althing can submit a counterproposal in the form of another legislative bill. If a voters' bill has not been withdrawn, it shall be submitted to a referendum, as well as the bill of the Althing, if introduced.

The Althing can decide that the referendum should be binding.

Voting on a legislative bill at the proposal of voters shall take place within two years from the time that the proposal was delivered to the Althing.

Article 67: *Conduct of collections of signatures and referenda*

Any matter which is subjected to a referendum at the request or on the initiative of voters pursuant to Articles 65 and 66 shall concern the public interest.

A referendum cannot be requested on the basis of these Articles concerning the State Fiscal Budget, the Supplementary Fiscal Budget, legislation enacted for the purpose of implementing undertakings under international law, nor concerning tax matters or citizenship. It shall be ensured that a legislative bill proposed by voters is in compliance with the Constitution. In the event of a dispute as to whether a matter meets the above conditions, the courts of law shall resolve the dispute.

The procedure of referrals or voter initiatives, including the form of the petition and accountability, the length of time for the collection of signatures and their arrangement, the amount of expense permitted for publicising, the procedure for withdrawing the petition on receiving the response of the Althing and the procedure of the polling, shall be governed by law.

Article 84: *Liability*

The President may not be prosecuted on a criminal charge except with the consent of the Althing.

The President may be released from office before the end of an electoral term with the support of a majority of votes in a referendum called by the Althing, provided that the referendum is supported by three quarters of the Members of the Althing. The referendum shall take place within two months from the time that the call for the referendum was approved by the Althing, and the President shall not serve in his office from the time that the Althing adopts its resolution until the results of the referendum are known.

Article 107: *Election of local government and public participation*

Municipalities are governed by local governments working under a mandate from residents and elected in by secret ballot in general elections.

The right of the residents of a municipality to request a referendum on its affairs shall be determined by law.

Article 111: *Transfer of State powers*

International agreements involving a transfer of State powers to international organisations of which Iceland is a member in the interests of peace and economic co-operation are permitted. The transfer of State powers shall always be revocable.

The meaning of transfer of State powers under an international agreement shall be further defined by law.

If the Althing approves the ratification of an agreement that involves a transfer of State powers, the decision shall be subjected to a referendum for approval or rejection. The results of such a referendum are binding.

Ιστορικό Σημείωμα

Η Φινλανδία, στους ιστορικούς χρόνους από το 1250 μ.Χ. και έπειτα αποτελούσε αρχικά τμήμα του βασιλείου της Σουηδίας και μετά αυτόνομο δουκάτο της Ρώσικης Αυτοκρατορίας. Απέκτησε την ανεξαρτησία της το 1917 αλλά σχεδόν αμέσως ξέσπασε εμφύλιος μεταξύ των “Ερυθρών” και των “Λευκών” φρουρών που έληξε με την επικράτηση των Λευκών το 1918.

Κατά τη διάρκεια του Β'ΠΠ η Φινλανδία συντάχθηκε με τις δυνάμεις του Άξονα και φινλανδικά στρατεύματα πολέμησαν μαζί με Γερμανικά (της Βέρμαχτ και των Ες-Ες) εναντίον των Σοβιετικών στους δύο Φινο-Σοβιετικούς πολέμους, μέχρι το 1944.

Το 1995 – μετά από δημοψήφισμα – η Φινλανδία έγινε μέλος της Ε.Ε.

Αμεσοδημοκρατικοί θεσμοί στη Φινλανδία

του Χ. Δαγρέ

Στην Φινλανδία υπάρχουν δύο αμεσοδημοκρατικοί θεσμοί, που παραχωρούν περιορισμένη δικαιοδοσία στους πολίτες για να αποφασίζουν: το “συμβουλευτικό δημοψήφισμα” και την “πρωτοβουλία πολιτών”.

α. “Συμβουλευτικό δημοψήφισμα” (advisory referendum)

Παρά το όνομα του είναι στην πραγματικότητα ένα “προσωπικό δημοψήφισμα” (**plebiscite**). Σύμφωνα με το Σύνταγμα της χώρας (παράγραφος 53), το δικαίωμα να συγκαλέσει δημοψήφισμα το έχει το Κοινοβούλιο, το οποίο με Νομοθετική Πράξη ορίζει τις λεπτομέρειες του όπως το χρόνο διεξαγωγής και τη διατύπωση των επιλογών που δοθούν στους πολίτες.

Το αποτέλεσμα του Δημοψηφίσματος δεν είναι δεσμευτικό, αλλά μόνο συμβουλευτικό για τις Αρχές.

β. Πρωτοβουλία Πολιτών για αλλαγή της πολιτικής ατζέντας (Agenda Initiative)

Πρόταση πολιτών για να συζητηθεί ένα θέμα στο Κοινοβούλιο.

Απαιτείται η συλλογή 50.000 υπογραφών, Φινλανδών πολιτών εντός 6 μηνών.

Η κάθε πρωτοβουλία πρέπει να έχει τουλάχιστον ένα άτομο ως αρχικό οργανωτή, ο οποίος πρέπει να είναι Φινλανδός πολίτης και να διατηρεί το δικαίωμα ψήφου. Η συλλογή υπογραφών μπορεί να γίνει είτε σε έγγραφη μορφή, είτε ηλεκτρονικά. Ο κάθε υποστηρικτής πρέπει να δηλώσει ονοματεπώνυμο, ημερομηνία και τόπο γέννησης, καθώς επίσης και ότι έχει το δικαίωμα να ψηφίζει ως Φινλανδός πολίτης και ότι έχει κάνει μόνο μία δήλωση υποστήριξης της συγκεκριμένης πρότασης.

γ. Μορφές αμεσοδημοκρατικών εργαλείων σε τοπικό επίπεδο

Παρόμοιες δυνατότητες – με τους ίδιους περιορισμούς – έχουν οι πολίτες και σε τοπικό επίπεδο, με την προσθήκη του petition, δηλαδή της συλλογής υπογραφών για την προώθηση ενός ζητήματος. Οι λεπτομέρειες ρυθμίζονται από τις παραγράφους 28, 30 και 31 του Κώδικα Τοπικής Αυτοδιοίκησης – LGA.

Τα δημοψηφίσματα στην Φινλανδία

Το επίπεδο των αμεσοδημοκρατικών θεσμών στη Φινλανδία δεν βρίσκεται μακριά από το αντίστοιχο στην Ελλάδα.

Καταρχάς, υπάρχει γλωσσολογική αδυναμία στην ακριβή διάκριση μεταξύ των δημοψηφισμάτων από τους πολίτες (**referendum**) και των δημοψηφισμάτων από το Κοινοβούλιο (**plebiscite**). Το αποτέλεσμα είναι ότι ενώ τύποις εμφανίζονται κάποιοι αμεσοδημοκρατικοί θεσμοί στο Σύνταγμα, η πραγματική εξουσία που δίνουν στους πολίτες είναι ελάχιστη και προσχηματική. Ενδεικτικό είναι ότι ακόμη και τα πλήρως ελεγχόμενα από το Κοινοβούλιο δημοψηφίσματα δεν έχουν δεσμευτικό αλλά απλώς “συμβουλευτικό” χαρακτήρα, αυτό δε, δεν εξαρτάται από τη συμμετοχή (**quorum**).

Μέχρι στιγμής, έχουν διεξαχθεί δύο εθνικά δημοψηφίσματα: το **1931** για την απαγόρευση του αλκοόλ και το **1995** για την είσοδο στην Ε.Ε. Επιπλέον, καταγράφονται περισσότερα από 50 τοπικά δημοψηφίσματα, με συμβουλευτικό επίσης χαρακτήρα. Σχετικά πρόσφατα ωστόσο η Φινλανδία επέστρεψε στη δημοσιότητα με αφορμή την πρωτοβουλία του ευρωβουλευτή **Paavo Vayrynen** να συγκεντρώσει – πολύ πριν εκπνεύσει η προθεσμία των 6 μηνών – πάνω από 50.000 υπογραφές για να συζητηθεί στο Κοινοβούλιο το αίτημα αποχώρησης από το ευρώ (γνωστό και ως “**Fixit**”). Ο απώτερος στόχος της πρωτοβουλίας είναι να οδηγήσει το Κοινοβούλιο στο να προκαλέσει Δημοψήφισμα με το ερώτημα του **Fixit**, δημοψήφισμα που όπως είδαμε θα έχει απλώς “συμβουλευτικό” χαρακτήρα.

Περισσότερες λεπτομέρειες μπορούν να βρεθούν στη **σελίδα 20** αυτού του τεύχους.

Πηγές:

- “ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ” Δεκ. 2015: «Η Φινλανδία φέρνει το “FINexit” σε συζήτηση στο Κοινοβούλιο» (σελ. 24)
- “ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ” Σεπτ. 2015: «Η Άμεση Δημοκρατία στη Φινλανδία» (σελ. 11-13)
- <http://www.direct-democracy-navigator.org/countries/finland/national>

“Γράμμα” από το Ελσίνκι

Τον προηγούμενο μήνα γράφαμε στο “Δ” του Δεκεμβρίου για την πρωτοβουλία Φινλανδών πολιτών να ανοίξουν – επίσημα και θεσμοθετημένα – τη συζήτηση για την παραμονή ή την έξοδο της χώρας τους από το ευρώ. Τι πιο απλό λοιπόν; Απευθυνθήκαμε στο διαδικτυακό φίλο μας **Rolf Buechi** του **Activating Democracy**, που ζει στην Φινλανδία, για να μας δώσει περισσότερες πληροφορίες, να μας μεταφέρει το κλίμα από την πρωτοβουλία αυτή αλλά και τον αντίκτυπο που μπορεί να έχει στην αποδοχή των αμεσοδημοκρατικών θεσμών από τους πολίτες.

Όπως μας είπε λοιπόν, η πρωτοβουλία – γνωστή και ως **FIXIT** – ζητάει από το Κοινοβούλιο να φέρει τη συμμετοχή στην Ευρωζώνη σε δημοψήφισμα, δηλαδή στη λαϊκή ετυμηγορία. Η πρωτοβουλία ουσιαστικά ξεκίνησε από ένα άτομο, τον ευρωβουλευτή **Paavo Väyrynen**. Η προθεσμία λήγει στις 16 Ιανουαρίου αλλά ήδη από το Νοέμβριο (!) είχε μαζέψει περισσότερες από **50.000 υπογραφές**. Προφανώς, η συλλογή υπογραφών θα συνεχιστεί έως το τέλος αφού αυτό είναι ένας έμμεσος τρόπος άσκησης πίεσης στο Κοινοβούλιο – όσο περισσότεροι πολίτες υπογράψουν, τόσο πιο έκδηλη θα είναι η πίεση για δημοψηφισματική επίλυση του ζητήματος.

Οι περισσότερες υπογραφές (49.609 - το **96,5% του συνόλου**) συλλέχθηκαν διαδικτυακά μέσω του συστήματος του Υπουργείου Δικαιοσύνης που δημιουργήθηκε για τέτοιες πρωτοβουλίες. Με την ολοκλήρωση της συλλογής υπογραφών και την υποβολή της πρότασης, το Κοινοβούλιο **είναι υποχρεωμένο** να τη δεχτεί και να τη συζητήσει αλλά ακόμη δεν είναι γνωστό πότε θα γίνει αυτό. Στη συνέχεια, μετά από συζήτηση, μπορεί να την κάνει αποδεκτή, να την απορρίψει ή να την τροποποιήσει.

Η πρωτοβουλία αλλαγής της πολιτικής ατζέντας ή αλλιώς **agenda initiative** είναι ο μόνος θεσμός στη Φινλανδία που επιτρέπει στους πολίτες να συμμετέχουν στη διαμόρφωση της πολιτικής ατζέντας στη χώρα τους. Δεν μπορούν να φέρουν άμεσα οι ίδιοι νομοθετικές προτάσεις σε Δημοψήφισμα όμως μπορούν να ζητήσουν από το Κοινοβούλιο να συζητήσει ένα ζήτημα, εφόσον η πρωτοβουλία συλλέξει πάνω από 50.000 υπογραφές.

Αναλυτικότερη παρουσίαση μπορεί να βρεθεί στο “Δ” του Σεπτεμβρίου 2015, από τον **Rolf Buechi**, Ελβετό πολίτη που ζει και εργάζεται στη Φινλανδία και ιδρυτή της ιστοσελίδας **Activating Democracy**.

Αν και άγνωστο πως θα αντιδράσουν οι πολίτες, ο Rolf υποθέτει ότι ο διάλογος θα ενταθεί μετά την υποβολή του αιτήματος και τον καθορισμό της ημερομηνίας συζήτησής του. Ωστόσο, ουσιαστικά έχει ήδη ανοίξει. Πέρσι δημοσιεύτηκε μία έκθεση στα αγγλικά με τα υπέρ και τα κατά της εξόδου από το Ευρώ: **The Future of the Euro. The Options for Finland [Kannianen, Vesa (Ed.) 2014]**. Πέρα από αυτό όμως δεν υπάρχει ακόμη κάποια ευρύτερη δημόσια αντιπαράθεση. Είναι δύσκολο δε, να προβλεφθεί ο πιθανός αντίκτυπος που θα έχει για την Άμεση Δημοκρατία. Πολλοί όμως θεωρούν ότι η παρούσα κυβέρνηση – ίσως μία από τις χειρότερες στην ιστορία - είναι η καλύτερη προπαγάνδα υπέρ των αμεσοδημοκρατικών θεσμών!

Αμβούργο: ΟΧΙ στους Ολυμπιακούς Αγώνες

Οι πολίτες του Αμβούργου αποφάσισαν μέσω δημοψηφίσματος πως δεν επιθυμούν την υποψηφιότητα της πόλης τους για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2024

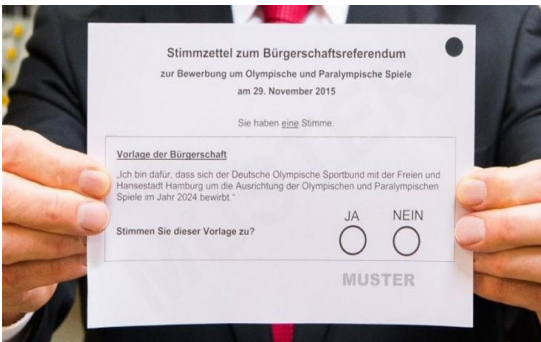
Το Αμβούργο αποχώρησε από την κούρσα διεκδίκησης της φιλοξενίας των **Ολυμπιακών Αγώνων του 2024**, μετά την οριακή επικράτηση του ΟΧΙ σε σχετικό δημοψήφισμα. Λιγότερο από το 52% των ψηφοφόρων απέρριψαν την πρόταση, κάτι το οποίο σημαίνει πως η Γερμανική πόλη εγκαταλείπει άμεσα κάθε προσπάθεια διεκδίκησης των αγώνων.

Οι δημόσιοι λειτουργοί της πόλης ανακοίνωσαν την ετυμηγορία στον ειδικό λογαριασμό τους στο Twitter, **@2024Hamburg**, δηλώνοντας τα εξής: “Μία κρίσιμη ημέρα φθάνει στο τέλος της. Το 48,3% των ΝΑΙ δεν αρκεί για να παραμείνουμε στην κούρσα διεκδίκησης των αγώνων.”

Η απόφαση των πολιτών του Αμβούργου αφήνει τέσσερις πόλεις στην διεκδίκηση των αγώνων, την Ρώμη, το Παρίσι, την Βουδαπέστη και το Λος Άντζελες, με τον νικητή να ανακοινώνεται το Σεπτέμβριο του 2017.

Το Αμβούργο είναι η δεύτερη Γερμανική πόλη στην οποία οι πολίτες απορρίπτουν μέσω δημοψηφίσματος την πρόταση να φιλοξενήσει η πόλη τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Το ίδιο συνέβη στο **Μόναχο** σχετικά με συμμετοχή της πόλης στην διαδικασία επιλογής της πόλης που θα φιλοξενήσει τους **Χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες του 2022**.

(Μετάφραση από το άρθρο [εδώ](#))

 ΟΧΙ στη χειραγώγηση της ψήφου!
Ναι στα ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΑ Πολιτών

In a society governed passively by free markets and free elections, organized greed always defeats disorganized democracy.
—Matt Taibbi

Τι θα γίνει με τα αεροδρόμια στα Ιόνια;

Δημοκρατία δεν είναι απλά να επιλέγουμε αντιπροσώπους κάθε τέσσερα χρόνια. Δημοκρατία δεν είναι σε καμία περίπτωση να αποφασίζουν άλλοι για εμάς. Δημοκρατία είναι να αποφασίζουμε **μαζί**. Δημοκρατία είναι το πολίτευμα στο οποίο όλοι οι πολίτες έχουν τα ίδια δικαιώματα και ευκαιρίες στην κατάθεση προτάσεων, την διαβούλευση και την λήψη αποφάσεων, οποτεδήποτε το επιλέξουν και για οποιοδήποτε ζήτημα επιθυμούν.

Η Περιφέρεια Ιονίων Νήσων έχοντας υποσχεθεί από τον Σεπτέμβριο ότι θα συγκαλέσει δημοψήφισμα για το ζήτημα της ιδιωτικοποίησης των αεροδρομίων των Ιονίων Νήσων τελικά προχώρησε στην υλοποίηση του ανοίγοντας την δημοψηφισματική περίοδο με μία συνέντευξη τύπου.

Το δημοψήφισμα γίνεται με ηλεκτρονικά μέσα και θα διαρκέσει μέχρι την 27η Δεκεμβρίου. Δικαίωμα ψήφου έχουν μόνο οι δημότες των Ιονίων, μέσα από μία ταυτοποίηση 4 στοιχείων. Η σελίδα του δημοψηφίσματος βρίσκεται εδώ:

http://84.205.237.112/poll/#inline_content

Το “Δ” έχει ξεκινήσει μια προσπάθεια συλλογής περισσότερων πληροφοριών καθώς τα ασαφή και αμφιλεγόμενα σημεία είναι πολλά. Θα επανέλθουμε με ολοκληρωμένη και τεκμηριωμένη κριτική, σύντομα.

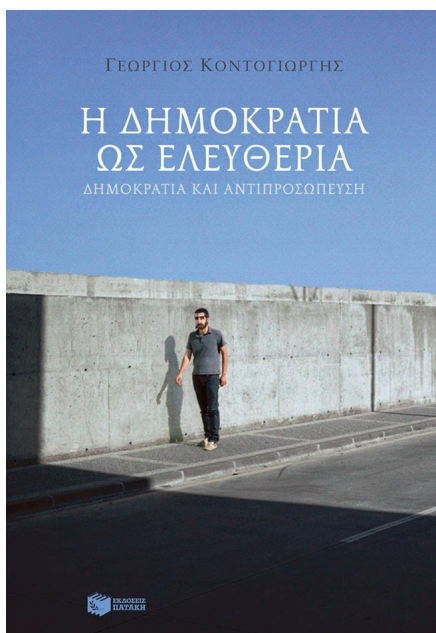
Μέχρι τότε παραθέτουμε τις απαντήσεις που δίνει η ΠΙΝ στην κριτική μέχρι σήμερα:

Απαντήσεις σε 7 ερωτήματα για το δημοψήφισμα της ΠΙΝ

Τα δικά σας σχόλια, ερωτήσεις ή πληροφορίες μπορείτε να μας τα στείλετε στο: referendum@mail.com

Βιβλίο

«Η δημοκρατία ως ελευθερία. Δημοκρατία και αντιπροσώπευση», Β' έκδοση. εκδόσεις Πατάκη.

Στο βιβλίο του ο **καθ. κ. Κοντογιώργης** ορίζοντας τη δημοκρατία ως ταυτολογικό ισοδύναμο της καθολικής ελευθερίας, αποφαινεται: το σημερινό σύστημα δεν έχει σε τίποτε να κάνει με τη δημοκρατία.

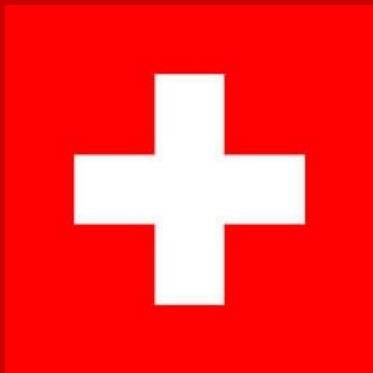
Με αφορμή την έκδοση του βιβλίου ο κ. Κοντογιώργης είχε δώσει μία συνέντευξη στην Καθημερινή συμπυκνώνοντας τους βασικούς άξονες της κριτικής του στα πολιτικά αδιέξοδα που οδηγεί η νεοτερικότητα την κοινωνία, και ειδικότερα την ελληνική. Αναφέρθηκε, για παράδειγμα, στη σύγχυση που επικρατεί με το κράτος – ως προέκταση του πολιτικού συστήματος – να υπαγορεύει στην κοινωνία τι είναι “εθνικό” και τι όχι, ποιο είναι το “κοινό καλό”.

Απαντώντας στο εύλογο ερώτημα για τις αιτίες αυτής της σύγχυσης αλλά και για το άμεσο επακόλουθο της στην Ελλάδα, την **κομματοκρατία**, δίνει δύο εξαιρετικές απαντήσεις:

«Στο ότι οι προτεραιότητες της εποχής μας δεν συναντώνται με τη δημοκρατία σε συνδυασμό με την αδυναμία της νεοτερικότητας να συναντηθεί πραγματικά με την ελληνική γραμματεία. Οι ανάγκες μιας κοινωνίας που εξέρχεται μόλις από τη φεουδαρχία εστιάζονται στο πώς θα συγκροτηθούν τα μέλη της ως ελεύθερα άτομα και όχι πώς θα αυτοκυβερνηθούν στο κοινωνικο-πολιτικό πεδίο. Τα εντυπωσιακά επιτεύγματα της εποχής μας καλλιέργησαν σιγά σιγά τη βεβαιότητα ότι ο διάλογος με την αρχαιότητα στο ζήτημα της δημοκρατίας ήταν περιττός κι έχασαν την ελευθερία. Η σύγχρονη θεωρία προσεγγίζει τη μεν ατομική ελευθερία ως αυτονομία, τη δε κοινωνική και την πολιτική ελευθερία με όρους δικαιώματος. Τα δικαιώματα, όμως, ευδοκίμουν εκεί όπου δεν συντρέχει η ελευθερία. Οι «νέες» προσεγγίσεις της δημοκρατίας προσθέτουν κατά βούληση επιθετικούς προσδιορισμούς στην έννοια (μιλάνε για συμμετοχική ή τηλεοπτική δημοκρατία κ.λπ.), θεωρώντας δεδομένη τη διχοτομία κοινωνίας και πολιτικής. Η συμμετοχή, όμως, που αναγνωρίζουν στον πολίτη είναι εξωθεσμική. Τον θέλουν κομματικό οπαδό, καταναλωτή θεάματος κ.ά. Του εξασφαλίζουν, λ.χ., το πολιτικό δικαίωμα της διαδήλωσης, αλλά όχι τη συμμετοχή στο πολιτικό σύστημα έτσι ώστε να είναι περιττή η διαδήλωση, άρα το δικαίωμα. Δεν τον αποδέχονται ως συστατικό εταίρο της Πολιτείας.»

«Το νεότερο κράτος/σύστημα είχε κατά νου μια κοινωνία που κοίταζε προς την ελευθερία και όχι μια κοινωνία, όπως η ελληνική, που βίωνε την ανθρωποκεντρική αυτονομία στο πλαίσιο των κοινών. Ο πολίτης, που πριν ήταν μέρος της Πολιτείας, τώρα βρίσκεται αντιμέτωπος με ένα κράτος που κατέχει το σύνολο της πολιτικής αρμοδιότητας. Η συμπεριφορά του συνεχίζει να προσιδιάζει στην ιδιότητα του εντολέα, χωρίς το σύστημα να του εκχωρεί τον ρόλο αυτόν. Το κόμμα, στο πλαίσιο αυτό, εμφανίζεται ως διαμεσολαβητής, όχι ως αντιπρόσωπος της κοινωνίας. Έτσι, η πελατειακή σχέση, από παρέκκλιση, γίνεται σύστημα, που το διαχειρίζεται το κόμμα. Και το κόμμα, από διαμεσολαβητής, γίνεται επικαρπωτής του κράτους, το οποίο υποτάσσεται στους σκοπούς του πελατειακού συστήματος. Το κράτος της νεοτερικότητας αποτέλεσε το ιδεώδες σύστημα για την οικοδόμηση της **κομματοκρατίας**. Για τις αποκλίσεις αυτές του κράτους από τον «κανόνα» ήταν φυσικό να ενοχοποιηθεί, όχι η πολιτική υπανάπτυξη του νεοτερικού κράτους, αλλά η κοινωνία και οι κληρονομίες της, που καταχωρίστηκαν ως οθωμανικές. Φτάσαμε έτσι σε συστήματα πολιτικών ηγεμονιών, ποδηγέτησης της πολιτικής με όχημα τη διαπλοκή. Νομίζω ότι η εμμονή στην κομματική χειραγώγηση του κράτους εξακολουθεί να αποτελεί τη θεμελιώδη αιτία της ελληνικής κακοδαιμονίας.»

Διαβάστε περισσότερα στο ιστολόγιο του κ. Κοντογιώργη, [εδώ](#).

Η Πρωτοβουλία Vollgeld κατέθεσε τις υπογραφές – η αντίστροφη μέτρηση για το Δημοψήφισμα άρχισε !

Με μια εντυπωσιακή τελετή η ομάδα **Monetäre Modernisierung (MoMo)** – δηλαδή, νομισματικός εκσυγχρονισμός – κατέθεσε τις 112.000 υπογραφές Ελβετών πολιτών της Πρωτοβουλίας **Vollgeld**, με την οποία ζητούν να επιστρέψει το αποκλειστικό δικαίωμα “δημιουργίας” χρήματος στην Κεντρική Τράπεζα της χώρας.

Το Δημοψήφισμα αυτό υπόσχεται να βάλει τέλος στην αμφιλεγόμενη τακτική των Τραπεζών να πολλαπλασιάζουν τα λεφτά των καταθέσεων όταν δίνουν δάνεια, ως υπόσχεση πληρωμής. Αυτή η κίνηση, χωρίς να αλλάζει σε τίποτα τις καταθέσεις ή τις άλλες υπηρεσίες που προσφέρουν οι τράπεζες, ελαχιστοποιεί τον κίνδυνο να βρεθούν εκτεθειμένες οι τράπεζες και να ζητούν χρήματα των πολιτών ως bail in για να μην χρεοκοπήσουν. Το Vollgeld υπόσχεται να βάλει τέλος στην πρακτική **“τα κέρδη ιδιωτικά, τα χρέη δημόσια”**.

Επιπροσθέτως, οι ανάγκες για νέο χρήμα, θα ορίζονται και θα καλύπτονται από την Κεντρική Τράπεζα – με βάση τις ανάγκες της κοινωνίας, όχι τα συμφέροντα των μετόχων και των στελεχών. Όποια δε νέα κεφάλαια δημιουργηθούν θα είναι ελεύθερα χρέους και θα μπορούν να δοθούν για υποδομές στα καντόνια και την ομοσπονδιακή κυβέρνηση. Το ποσό αυτό υπολογίζεται στα **5 με 10 δισεκατομμύρια ελβετικά φράγκα**, ετησίως!

Καλή Επιτυχία Vollgeld !

Βρείτε περισσότερες πληροφορίες για το **Vollgeld** στα τεύχη του “Δ” του Δεκεμβρίου και του Νοεμβρίου, **εδώ!**
Τρέχουμε Τώρα !!!

ΑΠΟΨΕΙΣ

«Η αντιπροσώπευση διαφέρει από τη δημοκρατία, στο ότι αναγνωρίζει την πολιτειακή συγκρότηση της κοινωνίας, δηλαδή ως δήμο. Αποδίδει, όμως, στην κοινωνία μόνο την ιδιότητα και τις αρμοδιότητες, του εντολέα. Στη δημοκρατία, το σύνολο της πολιτικής αρμοδιότητας περιέρχεται στον δήμο.»

Καθ. Γ. Κοντογιώργης

«Δεν έγινε Δημοψήφισμα όταν ανακοινώθηκε η συμμετοχή (στο κοινό νόμισμα). Το Κοινοβούλιο δεν έλαβε κάποιο προσχέδιο νομοσχεδίου, μόνο πήρε μια ανακοίνωση από την Κυβέρνηση. Το επιτελείο επικοινωνίας της κυβέρνησης παρουσίασε τη συμμετοχή σχεδόν αποκλειστικά υπό θετική σκοπιά, αν και υπήρχαν αρκετές πληροφορίες διαθέσιμες για πιθανούς κινδύνους και αρνητικές συνέπειες.»

Πρωτοβουλία Φινλανδών πολιτών FIXIT

Το απόσπασμα προέρχεται από την πρωτοβουλία συλλογής υπογραφών από Φινλανδούς πολίτες με την οποία ζητείται από το Κοινοβούλιο να συζητήσει και να εγκρίνει τη διεξαγωγή Δημοψηφίσματος σχετικά με τη συμμετοχή στο ευρώ. Η πρωτοβουλία – που παίζει με τις λέξεις **Finland & Exit**, σχηματίζοντας τη λέξη **FIXIT** δηλαδή “**φτιάξτο**” και παραπέμπει στον όρο **FINexit**, δηλαδή έξοδο από το ευρώ – περιγράφει τη ζοφερή πραγματικότητα σχεδόν σε όλες τις χώρες που σύρθηκαν στο κοινό νόμισμα.

Σχεδόν παντού υπήρξε μια προπαγανδιστική καταιγίδα “θετικών” μηνυμάτων με υποσχέσεις για ατελείωτη “ανάπτυξη” και πλούτο, φιμώθηκαν όσοι παρουσίαζαν τα πραγματικά αρνητικά του εγχειρήματος, όπως οι ουσιαστικές επιπτώσεις στην εθνική κυριαρχία και την μειωμένη ισχύ των δημοκρατικών δικαιωμάτων στις χώρες που μετατράπηκαν σε “αποικίες χρέους”.

Τη χυδαιότερη εκδοχή την είδαμε στην Ελλάδα πριν το plebiscite του Ιουλίου.

«Ίσως να είναι ίχνος παρηγοριάς η παράδοση, δυσεξήγητη σύνεση (σχεδόν σοφία) του πολλαπλά ευτελισμένου λαού μας, που ξέρει ακόμα να φιδοπερπατάει στο ναρκοπέδιο του πολιτικού μας σκηνικού: Τόλμησε, με απίστευτη αξιοπρέπεια, ένα «όχι» στον χυδαίο εκβιασμό (Τράπεζες κλειστές - καταιγισμός απειλών) από την «Ευρώπη των φώτων». Εμπιστεύτηκε ξανά το ανύπαρκτο φιλότιμο της εκτρωματικής «Αριστεράς» που παραπάνω περιγράψαμε, ίσως για να δηλώσει, με ρίσκο ζωής ή θανάτου, πόσο ανυπόφορη τού είναι πια η γαλαζοπράσινη πεθαμενίλα.

»Ακόμα και στην επιθανάτια φάση, ένας λαός με ιστορία μπορεί να εκπλήξει.»

Χρήστος Γιανναράς

Ο καθηγητής κ. Γιανναράς αντλεί έμπνευση και αισιοδοξία από το “ΟΧΙ” του Ιουλίου ... παρά την αδιανόητη προδοσία που ακολούθησε. Μακάρι ... μακάρι, να γίνει φάρος εξελίξεων στο κοντινό μέλλον! Μακάρι ...

Με τις θερμότερες ευχές μας
για ευτυχισμένο Νέο Έτος

Τι είναι το European Citizens' Initiative;

Από την 1η Απριλίου 2012, ένα εκατομμύριο Ευρωπαίοι πολίτες, από τουλάχιστον 7 Κράτη-Μέλη, μπορούν με τις υπογραφές τους – εφόσον συλλεχθούν εντός 12 μηνών – να ζητήσουν από την Κομισιόν να νομοθετήσει για ένα συγκεκριμένο ζήτημα. Υπό την προϋπόθεση, το ζήτημα αυτό να βρίσκεται εντός δικαιοδοσίας της ΕΕ.

Συνθήκη της
Λισαβόνα
για την ΕΕ

Άρθρο 11, παρ.4: Όχι λιγότεροι από **ένα εκατομμύριο** πολίτες σημαντικού αριθμού Κρατών-Μελών μπορούν **να πάρουν την πρωτοβουλία** και να ζητήσουν από την Κομισιόν, εντός του πλαισίου των εξουσιών της, να υποβάλει κατάλληλη πρόταση για ζητήματα που οι πολίτες θεωρούν ότι απαιτείται νομοθετική πράξη της Ένωσης, με σκοπό την εφαρμογή των Συμφωνιών.

Οι διαδικασίες και οι συνθήκες που απαιτούνται για μία τέτοια πρωτοβουλία πολιτών θα διευκρινιστούν σε συμφωνία με την 1η παράγραφο του Άρθρου 24 της Συμφωνίας για τη Λειτουργία της Ε.Ε.

Άρθρο 24, παρ. 1 [Συμφωνία για τη Λειτουργία της Ε.Ε.]: Το Ευρωκοινοβούλιο και το Συμβούλιο, δρώντας εντός των κανονισμών και σε συμφωνία με την συνήθη νομοθετική διαδικασία θα προβλέψει για τις διαδικασίες και τις συνθήκες που θα διέπουν τις πρωτοβουλίες πολιτών, εντός του πνεύματος του Άρθρου 11 της Συμφωνίας για την Ε.Ε., συμπεριλαμβανομένου του ελαχίστου αριθμού των Κρατών-Μελών από τα οποία θα πρέπει να προέρχονται οι πολίτες.

Η ομάδα “ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ & ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ” από τον Νοέμβριο του 2015 βρίσκεται μεταξύ των υποστηρικτών της καμπάνιας “ECI Campaign” για τη βελτίωση του μόνου θεσμού στην Ε.Ε. που επιτρέπει την άμεση συμμετοχή των πολιτών.

Δημοψηφίσματα με πρωτοβουλία πολιτών

Δημοκρατία δεν είναι απλά να επιλέγουμε αντιπροσώπους κάθε τέσσερα χρόνια, δημοκρατία δεν είναι σε καμία περίπτωση να αποφασίζουν άλλοι για εμάς. Δημοκρατία είναι να αποφασίζουμε **μαζί**. Δημοκρατία είναι το πολίτευμα στο οποίο όλοι οι πολίτες έχουν τα ίδια δικαιώματα και ευκαιρίες στην κατάθεση προτάσεων, την διαβούλευση και την λήψη αποφάσεων, οποτεδήποτε και για οποιοδήποτε πολιτικό ζήτημα επιθυμούν.

Σε ένα κράτος με την έκταση και τον πληθυσμό της Ελλάδας αυτό μπορεί να γίνει μόνο μέσα από την αποσυγκέντρωση της εξουσίας. Μπορεί να υλοποιηθεί μόνο αν οι πολίτες έχουν το δικαίωμα και τους θεσμούς να αποφασίζουν για οτιδήποτε αυτοί επιθυμούν.

Είναι απαραίτητο πλέον, να εμπλουτίσουμε όσο το δυνατό συντομότερα το αμιγώς κοινοβουλευτικό μας πολιτικό σύστημα με θεσμούς πραγματικής δημοκρατίας όπως **τα δημοψηφίσματα πρωτοβουλίας πολιτών**. Μέσω των δημοψηφισμάτων πρωτοβουλίας πολιτών (και όχι των πολιτικών) μπορούμε να αποφασίζουμε για οτιδήποτε και οποτεδήποτε το επιθυμούμε. Φυσικά με σεβασμό στα ανθρώπινα δικαιώματα και το Σύνταγμα το οποίο εμείς θα δημιουργήσουμε.

Αυτός είναι ο λόγος που ξεκινήσαμε την συλλογή υπογραφών υπέρ της επίσημης θεσμοθέτησης, τόσο σε εθνικό όσο σε περιφερειακό και δημοτικό επίπεδο, των Δημοψηφισμάτων μετά από πρωτοβουλία πολιτών – και όχι των πολιτικών, όπως ισχύει σήμερα. Κάνουμε δηλαδή ό,τι θα κάναμε αν είχαμε το δικαίωμα να καλέσουμε μια Συνταγματική πρωτοβουλία πολιτών.

Η συμμετοχή των πολιτών αποτελεί τον πυρήνα της Δημοκρατικής λειτουργίας ενός πολιτεύματος. Δεν μπορεί να υπάρξει δημοκρατία χωρίς πολίτες και σε αυτό ακριβώς σκοπεύει η προσπάθεια αυτή. Στο να αυτομετασχηματισθούμε σε πολίτες. Σε ανθρώπους που ενδιαφέρονται για ό,τι συμβαίνει γύρω τους και απαιτούν να αποφασίζουν αυτοί.

Θα καταφέρουμε τα παραπάνω αν είμαστε πολλοί. Χωρίς αποκλεισμούς και “πιστοποιητικά”. Όσο περισσότεροι είμαστε τόσο δυσκολότερο θα γίνεται για την πολιτική ελίτ να μας αρνείται το δικαίωμα να αποφασίζουμε εμείς. Αυτή η ριζική πολιτική αλλαγή θα γίνει μόνο αν το επιθυμήσουμε. Αν νιώσουμε πως είναι **δική μας υποχρέωση** να εργαστούμε για αυτό. Η αλλαγή αυτή θα έρθει μόνο αν και εσύ, που διαβάζεις αυτό το κείμενο, αποφασίσεις πως είναι και δική σου “δουλειά” να αλλάξει το αδιέξοδο, άδικο και ανελεύθερο πολιτικό μας σύστημα.

Αν συμφωνείς με όλα αυτά δήλωσε το και βοήθησε στην εξάπλωση της ιδέας. Αυτό είναι πολύ σημαντικότερο από ότι ίσως πιστεύεις. Ένα μικρό βήμα από όλους μας θα αλλάξει τον κόσμο μας.

Στην επόμενη σελίδα μπορείτε να βρείτε το **έντυπο υποστήριξης**. Τυπώστε το, συμπληρώστε τα στοιχεία και στείλτε το στο: referendums@yahoo.gr

Τα στοιχεία σας θα χρησιμοποιηθούν αποκλειστικά και μόνο για την ενημέρωσή σας όσο αφορά σε ενέργειες υπέρ της θεσμοθέτησης δημοψηφισμάτων με πρωτοβουλία πολιτών.

Στη σελίδα <https://greekdimio.wordpress.com> μπορείτε να ενημερώνεστε για νέα και δράσεις σχετικά με δημοψηφίσματα ανά τον κόσμο

Στο mail referendums@yahoo.gr μπορείτε επίσης να μας στείλετε αίτημα διαγραφής των στοιχείων σας από την βάση δεδομένων μας.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ ΜΑΖΙ

ΣΥΜΦΩΝΕΙΣ; ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΕ!

Επιθυμούμε την Συνταγματική Θεσμοθέτηση Δημοψηφισμάτων με πρωτοβουλία πολιτών, τόσο σε εθνικό όσο σε περιφερειακό και δημοτικό επίπεδο.

Ζητούμε την θεσμοθέτηση των παρακάτω δημοψηφισμάτων:

I. Ακυρωτικό δημοψήφισμα. Κάθε νόμος του Κοινοβουλίου μπορεί να ακυρωθεί με δημοψήφισμα.

II. Δημοψήφισμα Συνταγματικής και νομοθετικής πρωτοβουλίας πολιτών. Οι πολίτες προτείνουν νόμο ή νέο άρθρο στο Σύνταγμα μέσω της συλλογής υπογραφών υποστήριξης της πρότασης τους.

III. Δημοψήφισμα ανάκλησης αιρετών αξιωματούχων. Για κάθε πολιτικό ο οποίος δεν τιμά τις δεσμεύσεις του απέναντι στους πολίτες.

IV. Υποχρεωτικό δημοψήφισμα. Για οποιαδήποτε αλλαγή στο Σύνταγμα καθώς και για κάθε σημαντική διακρατική συμφωνία.

Τα παραπάνω διεξάγονται ύστερα από σχετικό αίτημα το οποίο υπογράφουν τουλάχιστον 100.000 πολίτες.

Εξαίρεση αποτελεί το υποχρεωτικό δημοψήφισμα το οποίο καλείται χωρίς την συλλογή υπογραφών.

Τα όρια υπογραφών υποστήριξης σε περιφερειακό και δημοτικό επίπεδο θα οριστούν ανάλογα του αριθμού των ψηφοφόρων.

Το αποτέλεσμα ενός δημοψηφίσματος οφείλει να είναι δεσμευτικό.

ΣΥΜΦΩΝΕΙΣ; ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΕ!

Επώνυμο:

Όνομα:

Στοιχεία επικοινωνίας:

Δήμος κατοικίας:

Τηλέφωνο:

e-mail:

Ημερομηνία:

Υπογραφή:

Επιθυμώ το ονοματεπώνυμο μου να εμφανίζεται στην σελίδα <https://greekdimos.wordpress.com>

ΝΑΙ

ΟΧΙ

Μπορείτε να μας στείλετε τα στοιχεία σας και διαδικτυακά στο mail: referendums@yahoo.gr

Τα στοιχεία σας θα χρησιμοποιηθούν αποκλειστικά και μόνο για την ενημέρωσή σας όσο αφορά σε ενέργειες υπέρ της θεσμοθέτησης δημοψηφισμάτων με πρωτοβουλία πολιτών.

Στη σελίδα <https://greekdimos.wordpress.com> μπορείτε να ενημερώνεστε για νέα και δράσεις σχετικά με δημοψηφίσματα ανά τον κόσμο

Στο mail referendums@yahoo.gr μπορείτε επίσης να μας στείλετε αίτημα διαγραφής των στοιχείων σας από την βάση δεδομένων μας.